

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24364

гр. София, 12.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Й. Н. СТ.

като разглежда докладваното от Й. Н. СТ. Гражданско дело № 20211110161324 по описа за 2021 година

Делото е преразпределено на съдията-докладчик със Заповед № АС-274 от 10.07.2023г.

Производството е образувано по искова молба на Е. В. Й. срещу С о, която отговаря на изискванията за редовност, а предявеният с нея иск за сумата от 200 лева е допустим.

Относно претенцията за 143 лева, разноски по изпълнението, начислени на основание чл. 81 ЗЧСИ, както и за 24 лева, такса по т. 26 от ТТЧСИ съдът намира следното:

Предмет на отрицателния установителен иск по чл. 439 от ГПК е съществуването на изпълняемото материално право, за което е образувано изпълнителното дело, а не законосъобразността на действията, бездействията и актовете на съдебния изпълнител. Изпълняемото материално право обхваща вземанията, за които е издаден изпълнителният титул – главница, лихви и разноски в съдебното производство. Разноските в изпълнителното производство /в това число и таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ/ не са част от изпълняемото право, а последица от образуваното изпълнително дело, вследствие на което редът за оспорването им не е исков по реда на чл. 439 от ГПК, а чрез жалба срещу постановлението за разноските по реда на чл. 435, ал. 2 от ГПК. Така посоченият процесуален ред е специален в рамките на изпълнителното производство, поради което оспорването на разноските по общия исков ред се явява процесуално недопустимо. Що се касае до отговорността за разноските и таксите по изпълнителното дело при евентуално уважаване на иска за оспорване на изпълняемото право, те остават в тежест на възискателя по силата на изричната норма на чл. 79, ал. 1, т. 1, вр. чл. 433, ал. 1, т. 7 от ГПК.

Поради тази причина, след като разноските не са част от изпълняемото материално право, а същевременно отговорността на длъжника за тях отпада при евентуално уважаване на иска по чл. 439 ГПК, следва изводът, че за ищеца липсва правен интерес от предявяване на самостоятелни отрицателни установителни иски за недължимост на разноските в изпълнителното производство и в тази си част исковата молба следва да бъде върната.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Ищецът е представил документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

Ищецът е направил искане да бъде изискано и приложено изпълнително дело № 20218490402835, по описа на ЧСИ А П с район на действие – СГС, като съдът намира, че към настоящия момент не е необходимо изискване на делото в оригинал, като следва да бъде задължен съдебният изпълнител да представи по делото заверено копие от изпълнителното дело.

С оглед процесуална икономия делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА исковата молба, подадена от Е. В. Й. срещу С о **В ЧАСТТА**, с която се претендира недължимост на сумата от **143** лева, представляваща разноски в изпълнителното производство, начислени съгласно чл. 81 ЗЧСИ и на сумата от **24** лева, представляваща такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **21.09.2023г.** от **13:45** часа, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, на ищеца – препис и от отговора на исковата молба.

ПРИЕМА представените от ищеца писмени документи като доказателства по делото.

ЗАДЪЛЖАВА ЧСИ А П, с район на действие Софийски градски съд, в 1-седмичен срок от получаване на съобщението да представи по делото заверено от съдебния изпълнител копие от изпълнително дело № 20218490402835.

ИЗГОТВЯ следния проект за доклад на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл.439 ГПК от Е. В. Й. срещу С о за недължимост на сумата от **200** лева, представляваща глоба, наложена с наказателно постановление №315283 от 28.07.2017г., влязло в сила на 20.01.2018г., въз основа на което е образувано изпълнително дело № 20218490402835 по описа на ЧСИ А П, рег. № 849 с район на действие СГС.

Ищецът Е. В. Й. твърди, че с покана за доброволно изпълнение с изх. № 32360/06.10.2021г. е установил, че е образувано изп. дело № 20218490402835/2021г. по описа на ЧСИ А П, рег. № 849, с район на действие СГС съгласно възлагателно писмо на С о за събиране на публични вземания и влязло в сила наказателно постановление № 315283 от 28.07.2017г. на Е. Иванов Крушев- зам.кмет на С о. Сочи, че задължението по изпълнителното дело било в размер на 367 лева, от които 200 лева- глоба, 143 лева, разноски по изпълнението, начислени съгласно чл. 81 ЗЧСИ и 24 лева такса по т. 26 Тарифа за

таксите и разноските към ЗЧСИ. Поддържа, че на основание чл. 450, ал. 3 ГПК бил наложен запор на трудовото му възнаграждение, както и всяко възнаграждение за труд, получено срещу същата или друга работа при „Ф-МА“ ООД. Сочи, че на основание чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН административното наказание не се изпълнява ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба, както и че независимо от спирането или прекъсването на давността, административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал. 1 на чл. 82 или ако са изтекли три години /чл. 82, ал. 3 ЗАНН/. Видно от наказателното постановление било наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева съгласно чл. 35, ал. 7, т. 1 НРУПГТТСО. Наказателното постановление било влязло в сила на 20.01.2018г., като към датата на образуване на изп. дело били минали повече от три години. Поддържа, че задължението е погасено по давност още преди образуване на изпълнителното дело. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, в който ответникът е заявил, че искът е неоснователен, поради което следва да бъде отхвърлен. Ответникът оспорва като неоснователно твърдението на ищеца за настъпила погасителна давност за събиране на наложените административни наказания „глоба“, тъй като действията по образуване на изпълнително производство и принудително събиране на наложената глоба, са предприети, изцяло в законоустановеният срок, и не била изтекла абсолютната погасителна давност. На второ място, твърди че е налице несъответствие в исковата молба, тъй като в нея е посочено, че сумата, за която е образувано изпълнително дело № 20218490402835 по описа на ЧСИ А П, рег. №849, район на действие СГС е недължима, като ищецът се позовава на изтекла изпълнителна давност, с мотива, че публичните задължения се погасяват според чл.168, ал.1, т.3 ДОПК по давност. Ответникът твърди, че съществуват съществени различия между изпълнителната давност по чл.82 ЗАНН и погасителната давност по чл.110 ЗЗД. Също така посочва, че дори при изтичане на погасителната давност, след което вземането не може да се защитава по съдебен ред, вземането продължава да съществува, аргументирайки се с чл.118 ЗЗД. Твърди, че посоченото несъответствие между петитум и обстоятелствена част на исковата молба представлява нарушение на разпоредбите на чл.127, ал.1 ГПК. Твърди че същото прави невъзможно да се разбере дали ищецът претендира, че наложеното административно наказание „глоба“ не следва да бъде изпълнено поради изтекла изпълнителна давност или иска да бъде признато за установено, със силата на пресъдено нещо, че за процесните суми е изтекла погасителна давност по смисъла на чл.110 ЗЗД. Поради това, моли исковата молба да бъде оставена без движение до отстраняването на посочените противоречия. При неотстраняването им, моли делото да бъде прекратено. Твърди, че неоспорването на наказателно постановление № 315283/2017г., въз основа на което е образувано изпълнителното дело е поради факта, че е извършил посоченото в наказателното постановление административно нарушение, което се подкрепяло и от факта, че ищецът не е заплатил минималната санкция в тридневен срок от датата на съставянето на акта, а е разчитал, че няма да бъдат предприети никакви действия по осъществяването на

административната санкция. Твърди, че след влизане в сила на наказателното постановление възможността за атакуването му пред съдебен орган била преклудирана поради бездействието на настоящия ищец да подаде жалба пред компетентен орган в законоустановения за това срок. Поддържа, че след този момент, наказателното постановление може да бъде отменено само по реда на гл. VIII ЗАНН и то при спазване на нормата на чл.72 ЗАНН, т.е. при наличие на изрично посочена активна процесуална легитимация, както и че делото следвало да се разгледа от съответния административен съд. Поддържа, че следвало да се приеме, че задължението на ищеца ще продължи да съществува при евентуалното установяване на факта, че правото на съдебна защита е погасено по давност, което предполагало отхвърлянето на предявения иск за недължимост на процесните суми. Твърди, че към момента на депозиране на исковата молба изпълнителното производство е приключило и сумите – стойността на административното наказание „глоба“ и таксите по ЗЧСИ – са били събрани, което правило иска недопустим и неоснователен. Искането към съда е да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на правен интерес от предявяването на иска, а именно че е налице висящо и непрекратено изпълнително дело, образувано въз основа на процесното Наказателно постановление № 315283/2017, издадено на 28.07.2017г.

По предявения иск в тежест на ответника е да докаже, че са налице обстоятелства, водещи до прекъсване или спиране на давността на вземанията, предмет на издаденото наказателно постановление.

ОБЯВЯВА ЗА БЕЗСПОРНО И НЕНУЖДАЕЩО се от доказване между страните обстоятелството, че на 28.07.2017г. на ищеца е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 0000315283, въз основа на който е издадено наказателно постановление № 315283, влязло в сила на 20.01.2018г., с което на ищеца е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 лева за пътуване без редовен превозен документ; че въз основа на наказателното постановление било образувано изпълнително дело № 20218490402835, по описа на ЧСИ А П.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощени за целта

процесуални представители, за които следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която е върната частично исковата молба подлежи на обжалване в едноседмичен срок от ищеца с частна жалба пред СГС, в останалата част- определението е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____